

БІБЛІОТЕЧНІ ВІСТІ

Інформаційний вісник бібліотеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

ВИПУСК № 44

ГРУДЕНЬ 2020

Старі-нові традиції

Отже, рік має властивості коли-небудь таки закінчуватися і останній день року, що минає в історію, може стати одним з найцікавіших днів у цьому році. Не секрет, що більшість з нас саме в цей унікальний день знаходяться в якомусь передчутті чогось доленосного і яскравого, підводять підсумки і впритул зайняті підготовкою до події, яка очікує нас на рубежі, між 23:59:59 і перших секунд року Нового.

Що можна побажати всім нам у цей Останній День, колись Нового, але вже так знайомого для нас року? Обов'язково і ліпше - не метушитися! Кожен день сповнений сенсу і багатий на найрізноманітніші події. Зізнайтеся - далеко не завжди ми це помічаємо. Будьте спокійні, зважені, і звичайно ж радісні! Нехай печалі минулого залишаться в минулому, і життя подарує вам безліч нових приводів не сумувати. Додасть сил, додасть настрою, обов'язково внесе ясність і поставить перед вами нові цікаві цілі. У цей День для всіх нас приготований принаймні один подарунок - унікальне чудо і явище, рубіж, коли рік приходить на зміну року, коли відбувається щось життєствердне і підбадьорююче для всіх нас, що закликає нас рухатися далі, не зупинятися на досягнутому і прагнути до кращого. Бажаємо вам бути уважними і будьте обережні, щоб не упустити цей момент. З наступаючим Вас! Ваших друзів і знайомих! Ваших близьких і родичів! Зі святом!

Ще на початку XIX століття в Україні Новий рік взагалі мало хто святкував. Такої традиції не було ні в селі, ні в місті. Приміром, за новим європейським обрядом (з ялинкою, вітаннями і подарунками) Новий рік у Києві на початку XIX століття зустрічали лише іноземці та приїжджі чиновники, які познайомилися з веселими «німецькими звичаями» у Петербурзі. Такі свята були рідкісними навіть у багатих дворянських маєтках.

«Німецькі ялинки» (саме так їх називали) почали розповсюджуватися по Києву на початку 50-х років XIX століття і вже через два-три десятиліття стали помітним явищем у міському побуті: «Більш-менш забезпечені батьки ставили для дітей ялинку, прикрашаючи її стрічками і позолоченими горіхами, цукерками та іграшками», - писала одна з київських газет. Подарунки купувалися переважно в іноземних магазинах, яких було чимало, особливо на Хрещатику. Ялинку в давнину називали не новорічною, а різдвяною, адже встановлювалася і прикрашалася вона задовго до 31 грудня, на Святвечір, або, як казали, надвечір'я Різдва Христового (24 грудня).

За старовинними звичаями, Новий рік вважався суто домашнім і переважно дитячим святом, але вже в 1850 роках свято з ялинками стали влаштовувати в дитячих притулках, пансіонах, училищах і гімназіях.

Після більшовицького перевороту 1917 року й переходу на новий час, українці зятято продовжували святкувати зимові свята по-старому. Новий рік за новим стилем відзначали тільки в державних закладах і установах. Ялинки встановлювали в оселях на «справжнє Різдво», коли за новим стилем було вже 7 січня, і вони стояли німим докором радянській владі аж до 13 січня, яке отримало дивну назву «старий новий рік». Так повторювалося з року в рік, аж поки влада у 1928 році ялинку взагалі заборонила, як «буржуазне явище», а тому й «контрреволюційне» і «антирадянське».

Знадобилося ще майже десятиліття, щоб ялинку «реабілітували» (1936 р.). Щоправда, цього разу влада добилася свого: громадяни стали ставити ялинку вже «по-радянськи» - у ніч на 1 січня за новим стилем, а про те, що вона називалася колись «різдвяною», мало хто згадував. Радянська штампоманія майже вщент знищила й знівелювала українські народні звичаї та обряди. Особливо далися взнаки 70-80-ті роки минулого сторіччя. Але, попри зміну влади і політичних режимів, Новоріччя, як жодне інше свято, залишається одним із найтепліших і душевних свят.

Інформаційне забезпечення

Бібліотека Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини протягом року спрямовувала свою роботу на розвиток інформаційної грамотності користувачів; накопичення, систематизацію та поширення інформації відповідно до інформаційних запитів; ініціювала новачі, спрямовані на впровадження актуальних форм і методів бібліотечно-інформаційного обслуговування; використовувала сучасні інформаційні технології та інформаційні ресурси в процесі обслуговування користувачів. Книгозбірня здійснила аналіз стану забезпечення навчально-методичною літературою навчального процесу згідно з навчальними планами університету.

Інформаційне забезпечення є тією відправною точкою, з якої розпочинають наукове дослідження, адже спочатку збирають та оцінюють відомості про наукові здобутки у відповідній сфері і лише потім починають дослідження з удосконалення певних її напрямів. Саме завдяки інформаційному забезпеченню дослідники мають змогу всебічно вивчити питання, які досліджують.

Центром інтегрованого інформаційного забезпечення навчального і наукового процесів у закладах вищої освіти є бібліотека, яка не тільки зберігає інформацію, а й надає послуги навігації в освітньому просторі, забезпечує оперативний поглиблений пошук інформації, необхідної для наукової роботи викладачів, студентів, аспірантів, здобувачів та інших категорій користувачів. Сьогоднішня реальність інформаційного суспільства диктує нам нові умови щодо якості, повноти та оперативності інформаційно-бібліографічного обслуговування. Крім цього, свої корективи вносить ситуація з епідемією на коронавірус, внаслідок чого традиційні бібліотечні процеси трансформувались та великий об'єм роботи доводиться тепер здійснювати дистанційно.

Інформація є теоретичним і експериментальним підґрунтям для досягнення мети наукових досліджень і вирішення поставлених завдань. З метою максимально повного інформування наукової діяльності закладу бібліотека надала можливість науковцям скористатися тестовим доступом до престижної бази даних журналів видавництва Wiley, тестовим доступом до платформи EBSCO.

В мережі університету за кошти держбюджету було відкрито доступ до повнотекстових ресурсів порталу SpringerLink та до наукометричних баз даних Scopus та Web of Science. Працівники бібліотеки провели серію навчальних семінарів по роботі з базами для професорсько-викладацького складу університету та низку навчальних семінарів для студентів, зокрема: «Інформаційна грамотність – запорука успіху»; «Медіаграмотність, як сучасна потреба інформаційного суспільства»; «Медійна компетентність або як відрізнити справжні новини від брехні?» та інших.

У вирі подій бібліотекарі продовжують працювати над підвищенням свого професійного рівня. У 2020 році співробітники бібліотеки пройшли курс «Бібліотека - відкритий публічний простір», «Наукова комунікація в цифрову епоху»; прослухали серію вебінарів «Ресурси Web of Science Group для успішної наукової діяльності» та вебінар компанії Антиплагіат и Clarivate «Етика научних публікацій и инструменты повышения их качества: Web of Science и Антиплагиат». Успішно завершили навчання на вебінарах Elsevier від Elsevier Ukraine українською мовою, присвячених роботі з базою даних Scopus: знайомство зі Scopus, пошук інформації у Scopus, профіль автора у Scopus. Також, серії вебінарів Web of Science: Web of Science.

Підвищення ролі знання як основи розвитку цивілізації, інтеграція України до світового співтовариства вимагають розглядати бібліотеку не тільки як складову інформаційної інфраструктури ЗВО, а також як науково-навчальний підрозділ. Це зумовлено тим, що інформаційний ресурс книгозбірні забезпечує якість освітніх послуг і наукової роботи, тому перспективи розвитку університетської бібліотеки та зміни в її діяльності повинні розглядатися крізь призму тих трансформацій, що відбуваються в українській та світовій освіті й науці.

***Знайомтесь! Талановита Дар'я Данилко,
студентка факультету української філології нашого університету, коротко
про себе***

**Які дива оточує життя.
Поглянь, як вирве ніжність між красою.
І як прекрасне наше прибуття,
У світ цей безкрайній та просторий.**

Дар'я Данилко

Вітаю усіх шанувальників прекрасного! Мене звать Данилко Дар'я. Я навчаюся в найкращому закладі вищої освіти: Уманському державному педагогічному університеті імені Павла Тичини на факультеті української філології.

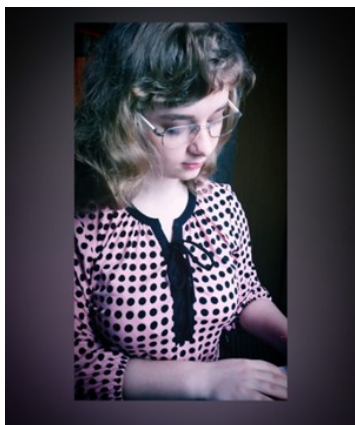
У вільний час люблю вишивати рушники та картини, в'язати, грати на фортепіано та писати вірші.

Мої обидві бабусі вишивали та в'язали, мабуть, тому ще з 9 років майструю різні вишиті серветки, іграшки, скатертини, шапки, шарфи та багато іншого. Вступивши до факультету української філології, я дізналась, що в університеті є гурток з вишивки, очільником якого є Осіпенко Наталія Сергіївна. На заняттях я освоїла різноманітні техніки: качалочкою, хрестиком, рушниковими швами, але в майбутньому планую продовжувати навчання, а саме: відтворювати старовинні вишиванки та рушники ще не відомими для мене способами. Наталія Сергіївна допомогла виконати одну з найдорожчих для мене робіт – весільний рушник.

Грати на фортепіано я навчилася в Музичній школі №4 в рідній Білій Церкві. Закінчила цей заклад на відмінно, до сих пір час від часу сідаю за інструмент та граю твори, які виконувала на Всеукраїнських музичних конкурсах.

За своє шкільне та студентське життя встигла взяти участь у безлічі мовно-літературних конкурсах. II місце у міському конкурсі читців-декламаторів творів Лесі Українки (2019р.), I місце у міському конкурсі читців-декламаторів на краще виконання творів Тараса Шевченка (2019р.), III місце у міському етапі 8 Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім. Тараса Шевченка (2018р.).

Також я обожаю театр, тому з радістю не тільки дивлюся вистави, а й сама люблю грати у різних постановках.

З 2019 року є членом літературного об'єднання

Імені Миколи Бажана.

Жанри у яких я працюю: філософська, любовна та патріотична лірики. Мої вірші надруковані в науково-художньому часописі «БОГОВИЦЯ» (27.03.2020 р.)

До вашої уваги пропоную прочитати декілька моїх віршів.

Що ви думаєте?...

Що ви думаєте важливо для вас ?

Дорогі ресторани, Каберне повсякчас?

Чи путівка на Балі в гарячий сезон?

Хтось тут каже для щастя потрібен кордон

І жити за ним немов Робінзон.

Люди осліпли від блиску прикрас,

Злетіли до неба, неначе

Пегас.

Забули, що справді важливо в сей час

Із висоти ваших гарних терас,

Подумайте зрештою ви вже про мас;

Згадайте ваше дитинство

ясне,

Як сонце раненько на личко блисне

Й соловейко співатиме щось голосне.

Задумайтесь, що для вас насправді живе?

Не ресторани, Айфони, Балі й Каберне,

А життя, яке дане одне.

Сенс життя...

Що для тебе слово бути

Що могло би означать?

Може, це радість від спокути?

Яку міг би ти прийняти.

Що для тебе слово мати?

Який ти сенс у нього вклав?

Можливо, це просто мама?

А може й мати написав.

Що для тебе каже воля?

І що відчув ти в цей момент?

Звісно, зрозумів, що воля –

Найважливіший елемент.

Який ти сенс уклав у мужність?

Про що подумав ти в цей час?

Безперечно – це хлопчики хоробрі,

Які воюють всі за нас.

Для когось ці слова щось значать,

Для когось простий набір складів,

Але ми всі повинні знати,

Що ці слова дарують мир.

Потрібно слухати тишу

Потрібно слухати тишу,

Бо слова то тільки звук,

неможливо відчуту душу,

якщо не відчуваєш серця стук.

Як прекрасно відчуту свободу,

від цього гамірного народу і

відчуту вже насолоду,

коли вийду нарешті в природу.

Потрібно слухати тишу,

і листячко ледь-ледь колихне

і кожен з нас спершу

цей аромат ніжний вдихне.

Цей запах мети і Надії,

це пахощі квітів трави.

Лиш подих нашої мрії,

писатиме наступні глави.

Потрібно слухати тишу,

лиш правду в ній ти знайдеш.

і не слухай ти спершу фальшу,

тільки тоді і до мрії дійдеш.